

Resolució 274/2021, de 18 de març

Número d'expedient de la Reclamació: 868/2020

Administració reclamada: Ajuntament de Bigues i Riells

Informació reclamada: Un certificat d'acte presumpte.

Sentit de la Resolució: Inadmissió

Resum: L'expedició d'un certificat, malgrat que allò que certifiqui sigui informació pública, és una operació diferent al mer accés a la informació pública, ja que requereix una tasca de comprovació jurídica del sentit del silenci i una activitat de certificació, ambdues de naturalesa diferent a allò garantit pel dret d'accés a la informació pública, que es limita a l'obtenció de la informació que es troba en poder de l'Administració.

Paraules clau: Ajuntaments. Medi natural. Actuacions municipals. Certificats. Reclamació contra silenci. Manca de col·laboració de l'Administració. Expedició de certificats.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 22 de desembre de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 868/2020, presentada en nom d'un col·lectiu conservacionista contra l'Ajuntament de Bigues i Riells, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 23 d'octubre de 2020 una persona que no és la que presenta la Reclamació i que afirma actuar en nom del col·lectiu fa referència a un anterior escrit del 22 de setembre de 2020, que hauria sol·licitat informació sobre les actuacions empreses i les mesures adoptades per preservar l'espai natural de l'entorn del riu Tenes i com que ha passat un mes demana un certificat acreditatiu del sentit del silenci.
3. La Reclamació presentada el 22 de desembre de 2020 reitera el contingut de la sol·licitud i com a motiu de la Reclamació indica que han passat més de 15 dies i l'Ajuntament no ha expedit el certificat.
4. El 30 de desembre de 2020 la GAIP tramet un requeriment d'esmena a la persona que presenta la Reclamació, per tal que aporti la sol·licitud de 22 de setembre de 2020, a la qual es refereix la sol·licitud de la que deriva la Reclamació, i un document que acrediti

que actua en representació de la persona que va presentar la sol·licitud indicada a l'antecedent 2. Invoca l'article 68 de la Llei 39/2015 i adverteix que si en el termini de 10 dies no repara les esmenes indicades es tindrà per desistida la Reclamació.

5. El 18 de gener de 2021 la persona reclamant repara l'esmena requerida.
6. El 25 de gener de 2021 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
7. El 25 de gener de 2021 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Bigues i Riells i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació. Malgrat haver transcorregut a bastament el termini indicat, no consta resposta a aquest requeriment.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el

seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Manca de col·laboració de l'Administració

L'antecedent 7 posa de manifest que l'Ajuntament no aporta a aquest procediment la documentació que li ha estat sol·licitada per la GAIP, d'acord amb el previst per l'article 33.4 RGAIP ("La Comissió comunica la reclamació a l'òrgan o entitat que va dictar la resolució impugnada i li sol·licita una còpia completa i ordenada de l'expedient, un informe sobre la reclamació i tota la informació o els antecedents que puguin ésser rellevants per a la resolució del procediment de reclamació. La documentació, l'informe i la resta d'informació sol·licitada s'han de trametre a la Comissió en un termini màxim de quinze dies"). Si bé aquest fet ha de ser qualificat com una manca de col·laboració de l'Ajuntament amb l'efectivitat dels

procediments previstos legalment per a la garantia del dret d'accés a la informació pública, no pot impedir la resolució de la Reclamació, especialment si hom té en compte que l'article 33.7 RGAIP preveu expressament que "la manca de tramesa de la informació o la no emissió dels informes sol·licitats per la Comissió no impedeix que aquesta continuï la tramitació".

3. Inadmissibilitat de la Reclamació

Tot i que hi ha una sol·licitud prèvia d'informació pública, la Reclamació es planteja en relació amb la manca d'expedició d'un certificat d'acte presumpte relatiu a la sol·licitud d'informació pública indicada.

La figura del certificat d'acte presumpte és regulada per l'article 24.4 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú, segons el qual "els actes administratius produïts per silenci administratiu es poden fer valer tant davant l'Administració com davant qualsevol persona física o jurídica, pública o privada. Aquests produeixen efectes des del venciment del termini màxim en què s'ha de dictar i notificar la resolució expressa sense que aquesta s'hagi expedit, i se'n pot acreditar l'existència per qualsevol mitjà de prova admès en dret, inclòs el certificat acreditatiu del silenci produït. Aquest certificat l'ha d'expedir d'ofici l'òrgan competent per resoldre en el termini de quinze dies des que expiri el termini màxim per resoldre el procediment. Sense perjudici d'això, l'interessat el pot demanar en qualsevol moment, i el termini indicat anteriorment es computa des de l'endemà del dia en què la petició tingui entrada al registre electrònic de l'Administració o organisme competent per resoldre". Es tracta, doncs, d'un dret reconegut a les persones interessades per la legislació de procediment administratiu.

El dret de les persones interessades a l'expedició de certificats d'acte presumpte, a més de tenir una fonamentació jurídica diferent, també té uns objecte, subjecte i terminis de compliment diferents dels propis del dret d'accés a la informació pública. L'LTAIPBG configura el dret d'accés a la informació pública com un dret subjectiu de qualsevol persona (no només de les persones interessades) a accedir a la informació que es troba en poder de l'Administració, la qual ha d'atendre les sol·licituds en el termini d'un mes des de la seva recepció.

L'expedició d'un certificat, malgrat que allò que certifiqui sigui informació pública, és una operació diferent al mer accés a la informació pública, ja que requereix una tasca de comprovació jurídica del sentit del silenci i una activitat de certificació, ambdues de naturalesa diferent a allò garantit pel dret d'accés a la informació pública, que es limita a l'obtenció de la informació que es troba en poder de l'Administració.

Atès que l'article 33.2 RGAIP estableix la inadmissibilitat de les reclamacions que no tenen per objecte el dret d'accés a la informació pública, en atenció a les anteriors consideracions és procedent inadmetre aquesta Reclamació.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 18 de març de 2021, resol per unanimitat inadmetre la Reclamació 868/2020 perquè no té per objecte el dret d'accés a la informació pública i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.